

آینه‌های روبه‌رو

لوک بسون و روایتی از زندگی بانوی در حصر

■ خبرگزاری فرانسه- امیلی امرایی: «بانو» فیلم جدید «لوک بسون» آغازگر ششمین دوره جشنواره فیلم رم بود. «آنگ سان سوچی» زنی که نماد مقاومت و دموکراسی‌خواهی در کشور میانمار و حالا جهان شده است، سه‌وزه اصلی جدیدترین ساخته لوک بسون است. لوک بسون کارگردان فرانسوی درباره فیلم «بانو» می‌گوید: «حصر خانگی از هر زندانی بدتر است و آنگ سان سوچی ۲۰ سال تمام از زندگی‌اش را در حصر خانگی گذراند، در واقع اینکه او برنده جایزه صلح نوبل شده در برابر درسی که او به مردم کشورش و آسیا داده کمترین اهمیتی ندارد.»«میشل یونه»، بازیگر هالیوودی، «آنگ سان سوچی»، رهبر دموکراسی‌خواهان برمه را بازی کرده است. «میشل یونه»، بازیگر ۴۸ ساله هالیوود که در فیلم‌هایی چون «ببر خیزان و اژدهای پنهان»، «خاطرات یک گیشا» و «فردا هرگز نخواهد مرده» ایفای نقش کرده، نقش رهبر دموکراسی‌خواهان برمه را این بار بازی کرده است. او پس از اینکه حصر خانگی «سوچی» شکست به دیدار او رفت و درباره بازی در این نقش با این برنده جایزه صلح نوبل به گفت‌وگو نشست. فرش قرمز جشنواره فیلم در حالی برای نمایش بانو پهن شده بود که چندین تجمع و تظاهرات در اطراف جشنواره برگزار می‌شد و معترضان به کم شدن بودجه بخش فرهنگ در ایتالیا سبب شدند که این افتتاحیه تا اندازه‌ای با بی‌نظمی برگزار شود. بعد از نمایش فیلم، بسون با اشاره به این تجمع‌ها گفت: «خوشحالم که این تجمع برگزار شد، اما فراموش نکند مردم میانمار، برمه و تبت برای شرکت در چنین تظاهرات‌هایی به جان خودشان را از دست می‌دهند یا اینکه مدت‌های مدیدی راهی زندان می‌شوند.»

بسون در جلسه مطبوعاتی که برای این فیلم برگزار شده بود، گفت: «خیلی‌ها وقتی از سالن سینما بیرون می‌امند آشک هنوز در چشم‌هایشان بود و این در تمام ۱۸ ماه گذشته حال من هم بوده است. در واقع آنگ سان سوچی و ساخت فیلمی درباره زندگی او انجمن دغدغه من شده بود که در ۱۸ ماه گذشته تمام برنامه‌های دیگرم را تعطیل کردم تا کارگردان این فیلم حتما خودم باشم و این احساس درست از لحظه‌ای که فیلمنامه را خواندم به من دست داد.»

بسون امیدوار است که این فیلم امسال بتواند در مراسم اسکار هم شانس زیادی داشته باشد، او می‌گوید: «به نظر لازم است برای اینکه این زن و راهی که دو دهه پیچیده است فراموش نشود و به تغییرات اساسی در میانمار بینجامد در سینما و هر عرصه دیگری که می‌توانیم او و حضورش را یادآوری کنیم.»

بسون درباره نظر سوچی نسبت به ساخت این فیلم گفت: «بازیگر نقش اول این فیلم خانم میشل یونه با خانم سوچی دیدار صمیمانه‌ای داشت که در طول ساخت فیلم بسیار به ما کمک کرد، در ضمن خانواده او هم در جریان ساخت «بانو» قرار داشتند و پسر رهبر دموکراسی‌خواهان میانمار به دیدن این فیلم پیش از اکران آن در جشنواره رم نشست و پیغام خانم سوچی را هم به ما داد.»

بخش زیادی از فیلم در تایلند فیلمبرداری شده است و بیش از هر چیزی روی زندگی شخصی آنگ سان سوچی فوکوس کرده است تا زندگی سیاسی او، در واقع لوک بسون معتقد است سعی کرده است چهره انسانی این زن را در بانو نشان بدهد و نه یک اسطوره را. او می‌گوید: «او می‌توانست خیلی آسان‌تر زندگی کند، برای اینکه ما به افسانه‌های یونان باستان و اسطوره‌ها طرف نرسیم، او یک انسان است که از زندگی آسوده خود گذشته است، برای اینکه گام بزرگی برای رسیدن کشورش به دموکراسی بردارد.» در بخشی از این فیلم رنج‌هایی که همسر او در این ۲۰ سال متحمل شده است هم به تصویر کشیده شده است.

میشل یونه برای بازی در این فیلم و شبیه شدن به خانم سوچی مجبور شد پنج کیلو وزن خود را کمتر کند، با این حال در جشنواره رم گفته است بیشتر از آنکه سعی کرده باشد ادای این مبارز دموکراسی را دریاورد، سعی کرده است او را درک کند. یونه می‌گوید: «حقیقت عدالت و آزادی سه اصل اساسی هستند که سوچی تا پای جان و مرگ به آنها اعتقاد دارد.»

دور ایران

■ شرق: باران سنگینی که چند روزی است در پایتخت می‌بارد هر چند باعث خیر و برکت است اما اجرای نمایش «سبهای پشت پنجره» را به تأخیر انداخت و به دلیل ریختن بخشی از سقف جایگاه تماشاگران پارکینگ تالار وحدت، این نمایش فردا اجرا نمی‌شود.
■ نخستین نمایشگاه بزرگ عکس ایران‌شناسی توسط ماهنامه «سرزمین‌من» افتتاح شد. در این نمایشگاه بیش از ۸۰ قطعه عکس از عکاسان سرشناس ایرانی که پیش از این در مجله منتشر شده بود در دو تالار بهار و زمستان خانه هنرمندان به نمایش گذاشته شد.
■ ملیحه سعیدی این روزها در حال نوشتن کتاب ردیف قابسون به روایت میرزا عبدالله است که به‌زودی منتشر می‌شود. او آلبوم «هزار گیسو» را نیز منتشر می‌کند

اعتراض به نگهداری غیراستاندارد از سوی شهرداری

تناولی: مجسمه‌هایم را برگردانید

پرویز براتی: نگهداری غیراستاندارد هفت مجسمه پرویز تناولی در موزه امام علی (ع) واکنش پرویز تناولی را در پی داشت. این مجسمه ساز پیشکسوت روز گذشته در گفت‌وگو با خبرنگار «شرق» ضمن اعتراض به برخورد نامناسب شهرداری با آثارش گفت: «من رضایتی نسبت به نگهداری آثارم از سوی شهرداری ندارم. شهرداری این آثار را چند سال قبل با رقمی ناچیز از من خریده به این شرط که آنها را در یکجا نگهداری کند و پرارکنده نشوند. قرار بود موزه‌ای با عنوان «موزه پرویز تناولی» در محل خانه من دایر شود و این آثار در آنجا نگهداری گردد. متأسفانه طی این سال‌ها تعدادی از این مجسمه‌ها شکست و تعدادی هم مفقود شد. حالا هم می‌شنوم که هفت مجسمه‌ام در موزه امام علی (ع) وسيله بازی شده است. من این آثار را برای راهاندازی موزه تناولی به شهرداری واگذار کردم، ولی متأسفانه هم‌مشان پخش و پلاش‌داند.»

تناولی با ذکر این نکته که آثار فوق متعلق به شهرداری و نهادهای زیرمجموعه آن نیست، افزود: «قرار اولیه این بود، این آثار در خانه به موزه تبدیل شود، به همین منظور شهرداری گفت ما خانه و تعدادی از آثار را به قیمت روز از تو می‌خریم و موزه‌ای بنا می‌کنیم به نام خودت. این اصل قرارداد ما بود. آنها ۶۲ قطعه از آثار مرا خریدند و خانه را هم کاملاً خریدند؛ بلکه فولکلرامای بین ما امضا شد و قسط اول آن را هم به من دادند. اما درصورتی که همین شرایط، ایشان علاقه‌ای به این موزه نداشت و کارها نیز معلق ماند تا اینکه بعد از مکاتبات فراوان ایشان تصمیم گرفتند خانه و وسایل را به من پس بدهند. اما آن کمیسיוنی که قرار بود این کار را انجام دهد نتوانست مقدار به‌رای را که به من تعلق می‌گرفت محاسبه کند.» به گفته این هنرمند، دکتر

هلوهای وار هول در دستان بولاک

«سلندرا بولاک» نقاشی «هلوها»ی وار هول را برای لوئیس، پسر یکساله‌اش، به قیمت ۱۴ هزار دلار در یک حراجی خریداری کرد. بولاک همچنین از «لیزبات تیلور، نینزیاد کرد و گفت: «اولیل امسال دنیا‌زی من، به‌ران، شجاع و بخشنده را از دست داد. او در قلب همه کسانی که دوستش دارند زندگی می‌کند. ما آنچه او آغاز کرده را به پایان می‌رسانیم.»

همایون شجریان:

۶۰ دقیقه آواز برای جامعه امروز سنگین است

ایلنا: همایون شجریان که به تازگی آلبوم موسیقی «شوق‌نامه» را منتشر کرده و سپس با ارکستر سیمرخ به اروپا رفته است، اعتقاد دارد که ۶۰ دقیقه آواز برای جامعه امروز سنگین است و باید توازن میان تصنیف‌خوانی و آوازخوانی ایجاد کرد. شجریان در پاسخ به این پرسش که چرا شیوه‌های متفاوتی را در آثار موسیقایی مختلف در پیش گرفته است، گفت: من معتقدم اثری از من که ۶۰ دقیقه آن آواز باشد، برای جامعه امروز سنگین است اگرچه اعتقاد ندارم که آواز نباید ارایه شود. شجریان که اعتقاد دارد:

هر کس در این مسیر اختیار خود را دارد و اگر می‌تواند آواز خوب بخواند، باید بخواند، بر وجود تعادل در آثار خود میان تصنیف‌خوانی و آوازخوانی تأکید و خاطر نشان کرد: هنرمندی مانند استاد شهناز که آلبومی برای نسل ماست، همیشه در تکنوازی‌های‌شان رعایت توازن بین جملات آوازی و چهارمضراب و قطعات ریتمیک را می‌کردند و سازهایی که زده‌اند همگی به اندازه و بجاست؛ یعنی به گونه‌ای مختصر، پرمحتوا و مفیدساز زده‌اند.

همایون شجریان در پاسخ به پرسش دیگری مبنی بر اینکه

رونمایی از کتاب «صد سال اعلان

و پوستر فیلم در ایران»

■ مراسم رونمایی از کتاب «صد سال اعلان و پوستر فیلم در ایران» اثر مسعود مهرایی ساعت شش به‌عازظهر روز دوشنبه نهم آبان در خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود. این کتاب شامل بیش از ۶۰۰ پوستر و اعلان فیلم در طول تاریخ سینمای ایران است که برای نخستین بار با چاپ نفیس و به دو زبان فارسی و انگلیسی توسط نشر نظر منتشر می‌شود. آیدین آغداشلو، محمدعلی حدت، ابراهیم حقیقی، فرشید متقالی و ساعد مشکی در کنار بهمن فرمان‌آرا و رضا کیانیان حاضر خواهند بود.

ادب‌و هنر

مجید بهرامی به تهران باز می‌گردد؟

کمک هزینه ۲۵۰ میلیون تومانی گم شد

فرزانه ابراهیم‌زاده: مجید بهرامی وقتی با آن روحیه خوب در فرودگاه امام خمینی(ره) سوار هواپیمای می‌شد، روی همراهی دوستان و مسئولان حساب باز کرده بود تا به سلامت به تهران باز گردد. اما این روزها مسئولان بیمارستان UKC در شهر توپینگن آلمان که از مراد خانه او شده، می‌گویند «گر هزینه‌های درمانی تا چند روز دیگر کامل نشود باید در میانه درمان و در حالی که هنوز عمل اصلی «پیوند مغز استخوان» را انجام نداده به تهران بازگردد و دیگر ویزای او تمدید نخواهد شد.» اعلام خبر انتقال و احتمال بازگشت مجید بهرامی چند روزی است موجب نگرانی شده. دوستان مجید بهرامی از جمله مجتبی میرتیماسب، کارهای او را دنبال می‌کردند اما با این مشکل، دوستان دیگر به صورت پرارکنده وضعیت او را دنبال کردند. سوال این است چرا معاونت هنری به قولی که داده، عمل نمی‌کند؟ محمد دشت‌گلی، سرپرست مرکز هنرهای نمایشی که خبر وضعیت جدید بهرامی را نشنیده است، به «شرق» می‌گوید: «ما پیگیر بودیم و دکترای را به آلمان اعزام می‌کنیم تا از نزدیک در جریان وضعیت او قرار گیرد. همچنین از طریق سفارت ایران در آلمان هم اقداماتی کرده‌ایم. حدود ۲۰۰ میلیون تومان از طریق اجرای کنسرت جمع‌آوری شده بود.» مهدی بهرامی، برادر این بازیگر تئاتر و سینما هم در گفت‌وگو با «شرق» با تشریح وضعیت فعلی بیماری او می‌گوید: «در وضعیت شیمی‌درمانی و آمادگی برای انجام عمل اصلی پیوند مغز استخوان قرار داشت. من روز اول حدود صد هزار یورو به بیمارستان پرداخت کردیم و باید نزدیک ۲۰۰ هزار یورو تا ۱۵۰ روز دیگر به بیمارستان پرداخت شود و اگر نشود، از بیمارستان با اولین پرواز به تهران باز می‌گردانند.» در حالی که با توجه به جمع‌آوری پول مورد نیاز و تهیه ارز به صورت دولتی به نظر نمی‌رسد مشکلی برای ارایه پول مورد نظر وجود داشته باشد، به گفته بهرامی به جز هزینه اولیهای که در ابتدای اعزام مجید به

کریستیز در تسخیر ایرانی‌ها

در شب دوم حراج کریستیز این بار نوبت آیدین آغداشلو بود تا آثارش مورد توجه قرار گیرد و رکورد ۶۹ هزار دلاری را به یادگار بگذارد. رضا درخشانی در کنار محمود بخشی موخر، پویا آریان‌پور و بینا وکیلی، ایران را یک‌هتا شب دوم حراج کریستیز کرد تا یازدهمین دوره این حراج به‌طور کامل در تسخیر هنرمندان ایران قرار گیرد

حضور رسایی در «هفت»

نگاه سیاسی به سینما

کره از هزاش نظام را زیر سوال برد.» رسایی در بخش دیگری از سخنانش با انتقاد از اکران برخی از آثار سینمایی اظهار کرد: «قای شمعقدری و سجادیور نگران هستند اگر اجازه اکران به فیلمی داده نشود، اعداد و ارقام فیلم‌های اکران‌نشده بالا برود و مخالفان اعتراض کنند، در حالی که اکران آثار نازل، اثرات سوء دارد. کمیسیون فرهنگی وظیفه تصویب قانون و نظارت بر اجرای آن را دارد و این‌نامه فعلی قوانین سینما هم قدیمی است و باید بر اساس ضوابط و شرایط امروز تنظیم شود.» این عضو شورای پروانه نمایش به تأثیر اصلاحات اعمال‌شده از سوی این شورا بر فیلم‌ها اشاره کرد. وی همچنین درباره فیلم‌های در حال اکران اظهار کرد: «روی «به حیه قند» بحث دارم. «سعادت‌آباد» را که بر آن انتقاد زاده است، هنوز ندیده‌ام و قصد دارم ببینم. «راه آبی ابریشم» و «رتقال خونی» را هم ندیده‌ام. گزارش یک جشن» ابراهیم حاتم‌ی کیا از لحاظ سؤزه خوب بود، اما فکر سیاسی پیشش را تأیید نمی‌کنم و منتقد آن هستم. » رسایی در پایان سخنانش با بیان اینکه در حوزه فرهنگی اولویت‌بندی نداریم با انتقاد از صداوسیما اظهار کرد: چرا چنین وقتی به بقیه بخش‌های فرهنگی اختصاص داده نمی‌شود.»

حضور رسایی در «هفت»

نگاه سیاسی به سینما

کلبه کوچک‌من

بازپرداخت (۲۸)

اردشیر خرمنکوب

■ یکی از وعده‌های حتمی خدا را می‌توانیم با گشودن دریچه دوست‌وهفتادودوم سوره بقره بخوانیم و بشنویم و باور کنیم. «آنجا که می‌فرماید: ... و ما تنقیفا من خیر یوف الیکم و انتم لاتظلمون = و آنچه را که از دارایی‌های خود خود انفاق کنید، به طور کامل به شما برگردانده می‌شود و به شما ستم نخواهد شد.» این یک وعده محکم و بی‌خلاف خداوند است. انفاق در نگاه قرآن، مساعدت به کسانی است که محتاج مساعدت‌اند. این مهم، روح بی‌تفاوتی را از میان احاد یک جامعه می‌تواند. در گذشته که دولت‌ها و حکومت‌ها، نسبت به مردم خود و درماندگی‌های آنان بی‌تفاوت بوده‌اند، انفاق مردمی، نقش بسزایی در دستگیری مستمندان و درماندگان داشته است. این روزها، گرچه هر کشوری و هر حکومتی، نسبت به رفق نیاز نیازمندان خویش رویه‌های خاصی اتخاذ کرده است، نقش مردمی انفاق اما همچنان کارکرد همیشگی خود را داراست. نکته‌ای که بر بازیگرانی آن اصرار دارم، همان وعده حتمی خداوند به انفاق‌کنندگان است که هرچه امروز می‌بخشاید، فردا به شما بازخواهم گرداند. وای بسا این بازیپرداخت در فردایی صورت پذیرد که دست‌ها تهی است و هر عنایت الهی در آن اوضاع مشوش عرصه قیامت، بتواند فرد آشفته‌حال و وامانده را از بیچارگی به‌در ببرد و ترس و اندوه او را به آرامش و شادمانی بدل کند. روح این آیه، مردمان را به معامله با خدا فرامی‌خواند که در هر معامله اگر احتمالاً با دروغ و خیانت و زدنبد و سندساز و کلاهبرداری و فریب و دغل‌کاری مواجه می‌شوید، در معامله با خدا، جز درستی و یکرنگی و ادای امانت نخواهید یافت. با این تفاوت که خدا این بازیپرداخت انفاق خود را در اوضاع و احوالی به شما بازی می‌گرداند که ثروتمندان کچه رفتار و حق‌پوش عالم، آرزو می‌کنند: ای کاش همه دارایی‌های روی زمین برای رهایی آنان کفایت کند، که نمی‌کند. چون کلبه ما، انجیل فرسوده را به دست زمین‌دوست می‌دهد و بر گه‌های پایانی آن را برای او می‌کشاید. زمین‌دوست با اگر‌ها اما از سر ناچاری به خواندن نوشته‌های من می‌پردازد اما پیش از آن، نگاه معناری به من می‌اندازد. در چهره او، آمیزه‌ای از ترس و اندوه خفته کرده است. خنده‌های بلند اما کوتاه و هزاه‌گاه او نیز نمی‌توانند این ترس و اندوه را از پهنه چهره او برونند. او مشغول خواندن نوشته من می‌شود و من همان ترس و اندوه چهره او را دستمایه نوشته‌ اخیر خود می‌کنم:

ترس، یکی از محوری‌ترین همراهان بشر تاریخ بوده است. به نحوی که با جرأت می‌گویم: عمده عمر بشر نه در گرسنگی و بی‌خامنامی و فقر و آوازی، که در ترس سبیری شده است. ترس از پادشاهان و حاکمان و کارگزاران آنها، ترس از حمله‌های به‌ناگاه تمام نشدنی دشمن، هم دشمن خارجی و هم قبیله‌های مجاور و رقیب، چه در شهر، چه در روستا و چه در یک فرد یا یک خانواده منفرد و غریب که به سرعت از مدار زندگی و حیات به دور انداخته می‌شد، یا هم خودش و هم داروندارش به غارت می‌رفته است. ترس از مرگ شاه و حاکم و بزرگ قبیله و اینکه چه کسی با چه خلق‌خوبی جای او را خواهد گرفت، ترس از جنگ‌ها و لشکرکشی‌ها، که بنا به تعهدات قبایلی، باید جوانان و مردان ر روستای دور حتی به سپاه مرکزی می‌پیوستند و جلوتر از سربازان سواره و مسلح شاهی، توسط دشمن سلاخی می‌شدند.

ادامه دارد

خبر آخر

«اسکرین دلی» پیش‌بینی کرد

شانس بالای فیلم ایران در اسکار

■ ایسنا: نشریه سینمایی اسکرین دلی از فیلم «جدایی نادر از سیمین» به‌عنوان یکی از نامزدهای نهایی جایزه بهترین فیلم خارجی جوایز اسکار ۲۰۱۲ نام برد. امسال ۶۳ فیلم از کشورهای مختلف دنیا نامایندگان خود را برای حضور در بخش بهترین فیلم غیرانگلیسی اسکار هشتاوجهارم معرفی کرده‌اند که از میان این تعداد، ۱۰ فیلم به‌عنوان نامزدهای نهایی معرفی خواهند شد. «هابک گوریج» منتقد نشریه اسکرین دلی معتقد است: فیلم «جدایی نادر از سیمین» به کارگردانی اصغر فرهادی از ایران یکی از نامزدهای نهایی این بخش از جوایز اسکار خواهد بود، فیلم «آفتاب سوخته ۷» ساخته نیکیتا میخالکوف از روسیه دیگر فیلم سرشناس این فهرست است. «علان جنگ» از فرانسه به کارگردانی والری دونزلی که در بخش هفته منتقدان جشنواره کن اکران شد، دیگر نامزد نهایی احتمالی جایزه اسکار خواهد بود. فیلم «Le Havre» از فنلاند ساخته آکی کورسماسکی از نگاه نشریه اسکرین دلی به جمع نامزدهای نهایی راه خواهد یافت. این فیلم که در جشنواره کن امسال نامزد نخل طلا بود و موفق به دریافت جایزه فیپرزشی شد، یکی از نامزدهای جایزه فیلم لوکس پارلمان اروپاست. فیلم «گل‌های جنگ» از چین ساخته ژانگ ییمو، «یادداشت» از اسرائیل ساخته جوزف سدار، «در تاریکی» از لهستان ساخته «آگنیتزسکا هولند»، «سوپر کلاسیکو» از دانمارک ساخته اوله کریستین ماسدن، «به کجا می‌رویم» از لبنان ساخته نادین لابی‌بی به‌همراه فیلم «Monsieur Lazhar» به کارگردانی فیلیپ لالاردو از کانادا دیگر فیلم‌هایی هستند که از نگاه نشریه سینمایی اسکرین دلی نامزدهای نهایی جایزه اسکار ۲۰۱۲ در بخش بهترین فیلم غیرانگلیسی خواهند بود. همچنین از دیگر فیلم‌هایی که شایستگی نامزدهی جایزه اسکار برخوردارند که از سرشناس‌ترین آنها می‌توان به «هروزی روزگاری در آناتولی» از ترکیه ساخته «نوری بیکله جیلان» نام برد.